

పట్టుకోవలసిన నేనును వదిలివేశావు. వదిలి వెయ్యవలసిన నేనును పట్టుకున్నావు

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-3-2001, యండగండి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఆధ్యాత్మిక జీవితం అనేది దైనందిన జీవితంలో చాలా అవసరం. అది మరణానంతరం ఉపయోగపడేది అని అనుకోవద్దు. మీ దైనందినజీవితంలో ఆధ్యాత్మికజీవితం ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. సుఖంగా, శాంతిగా జీవించటానికి ఆధ్యాత్మిక జీవితం యొక్క సపోర్టు మనకు అవసరం. మనం కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. దేహానికి మరణం ఎప్పుడు వస్తుందో చెప్పలేము. దేహానికి మరణం రాకముందే మనం దేహబుద్ధి నుండి విడుదల పొందితే ఇంక పునర్జన్మ రాదు. మీ ఇంటిపనులు అయినతరువాత మిగిలిన కాలంలో జపంగాని, ధ్యానంగాని చేసుకోవాలి. అది మీ మనోవికాసానికి దారితీస్తుంది. మీ ఖర్చులు పోను మిగిలినడబ్బు బాంక్లో వేసుకొంటారు. అలాగే మీ పనులు అయిన తరువాత కొంతకాలం మిగులుతుంది కదా ఆ మిగతా కాలాన్ని దేవునిబాంక్లో వేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఇక్కడ బాంక్లో వేసుకొన్న డబ్బు మీకూడారాదు. దేవునిబాంక్లో వేసుకొన్నది మరణానంతరం నీకూడా వస్తుంది. అంటే దేవునిబాంక్లో ఆధ్యాత్మికధనం వేసుకోవాలంటే ఏమి చేయాలి? మీ ఇంటిదగ్గర పనులు శ్రద్ధగా చేసుకొంటూ, నిర్మలంగా చేసుకొంటూ మిగిలిన కాలాన్ని జపంతోటి, ధ్యానంతోటి సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. దేవుడే మన పుట్టుక, దేవుడే మన చావుకూడా. ఏ దేవుడు అయితే మనలను ఈ శరీరంలోనికి తీసుకొని వచ్చాడో ఆ దేవుడే మనలను ఈ శరీరంలోనుండి తీసుకొనిపోతాడు. ఆయనే మన పుట్టుక, ఆయనే మన చావు అనుకొన్నప్పుడు ఇంక దుఃఖపడటానికి ఏముంది? మనం సాత్వికబుద్ధిని అలవర్చుకోవాలి. మనకు అవగాహనాశక్తి లేకపోతే అశాంతి మనలను విడిచిపెట్టదు.

మీరు ఏమతస్థులైనా, మీరు ఏ దేవుడిని ఆరాధించినా, మీరు ఏ గురువును ఆశ్రయించినా మాకు ఎట్టి సంబంధం లేదు. మీరు పాండవలసిన విషయం చెపుతున్నాను. మీ అందరి హృదయాలలో నేను ఉన్నాను. నా హృదయంలో మీరు అందరూ ఉన్నారు. మీరు, నేను ఒక్కటే కాని బేదబుద్ధిని మనస్సు కలుగజేస్తోంది. మీ అందరి హృదయాలలో నేను ఉన్నాను, నా హృదయంలో మీరు ఉన్నారు అనేది అనుభవంలోనికి రావాలంటే బేదబుద్ధి నశించాలి. పాండవలసింది లోపలే ఉందిగాని బయట ఏమీలేదు. దానిని పాండటానికి ఏ ఆటంకాలు ఉన్నాయో, ఏ అడ్డంకులు ఉన్నాయో వాటిని సృష్టి నీకు చూపిస్తూ ఉంటుంది. వాటిని జాగ్రత్తగా గమనించి, వాటిని తొలగించుకోగలిగితే చేతిలో ఉన్న వస్తువును వదిలేస్తే

అది భూమిమీద ఎలా పడిపోతుందో అలాగే నీ మనస్సు వెళ్లి హృదయగుహలో పడిపోతుంది. ఎక్కడికి వెళ్ళినా జీవితం ఉంటుంది. ఎక్కడికి వెళ్ళినా ఇష్టాలు, అయిష్టాలు, ఘర్షణలు, అసూయ, సమాజం ఉంటాయి. ఈ సమాజంలో ఉంటూ సమాజాన్ని అతిక్రమించాలిగాని సమాజంనుండి పారిపోయి సమాజాన్ని అతిక్రమించలేము. ఏదైనా కష్టం వస్తే దానిని పరిష్కారం చేసుకోలేరు అనుకోండి భరించటం నేర్చుకోండి, పారిపోవటం మంచిదికాదు. ఎందుచేతనంటే భరించటం వలన సహనం పెరుగుతుంది. ఎప్పుడయితే సహనం పెరిగిందో హృదయం యొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. సహనాన్ని ప్రాక్టీసు చేసేకొలది, సాత్వికబుద్ధిని ప్రాక్టీసుచేసే కొలది లోపలఉన్న పరమేశ్వరుడు నీకు ఎరుకపడతాడు. ఎవడు మహాపాపి అంటే దేహబుద్ధి ఉన్నవాడు మహాపాపి అని చెప్పారు. ఆత్మబుద్ధి ఉన్నవాడు మహాపుణ్యాత్ముడు, దేహబుద్ధి ఉన్నవాడు మహాపాపి. దేహబుద్ధిని వదిలిపెట్టగలిగితే శాస్త్రవాసన, లోకవాసన అవే కొట్టుకొనిపోతాయి. ఒకనదిని ఈవైపు నుండి ఆవైపుకు జంప్ చేయగల శక్తి నీకు ఉంది అనుకో ఒకకాలువను దాటటం ఎంత తేలిక. అలాగే దేహబుద్ధిని నీవు విడిచిపెట్టగలిగితే శాస్త్రవాసన, లోకవాసన అవే కొట్టుకొనిపోతాయి ఎందుచేతనంటే శాస్త్రవాసన, లోకవాసన దేహబుద్ధిలో ఇమిడి ఉన్నాయి.

ఇంట్లో పనులు అయిన తరువాత మీకు కొంతకాలం మిగులుతుంది. ఆ మిగిలిన టైములో జపం చేసుకొందాము, ధ్యానం చేసుకొందాము అనుకోకుండా లోకవిచారణతో కాలక్షేపం చేస్తున్నారు. ఇది భగవంతుడిని అగౌరవపరచినట్లు. ఎందుచేతనంటే భగవంతుడు కాలరూపంలో ఉన్నాడు. మనం ప్రయాణం చేసేటప్పుడు టిఫెన్లు తింటాము, కాఫీ త్రాగుతాము వాటికి మనకు టైము ఉంటుంది కాని భగవంతుని నామం చేయటానికి మనకు టైము లేదంటాము. అంటే లోపల మనకు భక్తి లేదు, శ్రద్ధలేదు అని అర్థం. ఈ మధ్య మా మనస్సు బాగాలేదు అంటాము అంటే లోపల ఏదో కోరిక ఉండని అర్థం. నిజమైన వైరాగ్యవంతునికి అసలు అశాంతే వాడికిరాదు. లోపల వైరాగ్యం పెట్టుకొని పనిచేస్తే అశాంతి రాదు. లోపల ఆశపెట్టుకొని పనిచేస్తే అశాంతి వస్తుంది. కోరికలోనుండి ఆశ వస్తుంది. ఆశలోనుండి అశాంతి వస్తుంది. అశాంతిలో నుండి దుఃఖం వస్తుంది. ఆత్మజ్ఞానం లేకపోతే దుఃఖం చల్లారదు. నీవుఎవరో నీకుతెలిసే వరకు దుఃఖం నిన్ను వెంటాడుతూనే ఉంటుంది. తలంపులు, కోరికలు, మంచి, చెడు, స్వర్గం, నరకం, స్నేహాలు, విరోధాలు అన్నీ మనస్సులోనే ఉన్నాయి. మనో నాశనం అవ్వకుండా నీకు బ్రహ్మానుభవం కలుగదు.

పట్టుకోవలసిన నేనును వదిలివేసావు, వదిలివేయవలసిన నేనును పట్టుకొన్నావు.

అందువలన ఈ తిరకాసు అంతా వస్తోంది. చావుకు, పుట్టుకకు, నీ వేదనకు ఇదే కారణం. ఏది వచ్చినా తలంపు రూపంలో వస్తుంది. స్నేహం, విరోధం, ఇష్టం, ప్రతిష్టందన అన్నీ తలంపు రూపంలో వస్తాయి. జపం చేస్తూ ఉంటే జపం చేసే తలంపు ఏమి చేస్తుంది అంటే మిగతా తలంపులను తరిమేసి, తరిమేసి చివరకు అదికూడా నశిస్తుంది అప్పుడు భగవంతుడు తానుగా నీకు వ్యక్తమవుతాడు. నీలోపల ఉన్న వాసనలు పూర్తిగా నశించాలి. ఒక్కవాసన మిగిలి ఉన్నా నీకు పునర్జన్మ తప్పదు. అన్నివాసనలను శేషం లేకుండా విడిచిపెట్టాలి. ఈ మధ్య మాంసం తినటం మానివేసాము చుట్టాల ఇంటికి వెళితే వారు బలవంతం చేసారు తిన్నాము అని చెబుతారు. చుట్టాలు బలవంతం చేయటం వలన తిన్నామనటం అబద్ధం వారిలో ఉన్న బలహీనత అలా అనిపిస్తోంది. ఇటువంటి చమత్కారాలకు ఈశ్వరుడు మోసపోడు. ప్రారబ్ధంలో ఏపనిచేయవలసి ఉందో అది శ్రద్ధగా చెయ్యి, ఇష్టంగా చెయ్యి. నీ డ్యూటీ పట్ల నీకు భక్తి ఉండాలి. అప్పుడు నీ మనస్సులో పాతవాసనలు పోతాయి, కొత్త వాసనలు రావు. పచ్చగడ్డి తినే దూడలు వట్టిగడ్డికోసం ఎదురుచూడవు అదేవిధంగా నీకు ఆత్మశాంతి లభ్యమయినప్పుడు బాహ్యవిషయాల మీదకు నీ మనస్సు వెళ్ళదు. స్వతంత్రమైన ఆనందం, శాంతి పొందినప్పుడు నీబుద్ధి చైతన్యంలో స్థిరంగా ఉండిపోతుంది. నీవు అసలు లేవు, ఉన్నాను అని అనుకొంటున్నావు. దానిమీద దుమ్ము చల్లు. కాని నీవు ఏమి చేస్తున్నావు అంటే దేవుడిమీద దుమ్ము చల్లుతున్నావు. దేవుడిమీద కాదు దుమ్ము చల్లవలసింది. వ్యక్తిగతమైన నేను మీద దుమ్ము చల్లు. దానిమీద దుమ్ముచల్లటం మానివేసి దానిని అలంకరిస్తున్నావు ఇంక అది ఎక్కడకు పోతుంది. పోనేపోదు. సత్యాన్వేషకుడు ఏమి చేస్తాడు అంటే తనలో ఉన్న సత్యం అనుభవంలోనికి రాకుండా, తనలో ఉన్న ఏ బలహీనతలు అడ్డువస్తున్నాయో చూసుకొని వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. మూలతలంపును ప్రథమ తలంపును దాని మూలంలోనికి పంపటం సాధ్యమా అని ఆనకండి. అది సాధ్యమే. సాధన. ఉంటే అది సాధ్యమే. మీ మార్గంలో మీరు ప్రయత్నం చేయండి. ప్రయత్నాన్నే సాధన అని పిలుస్తారు.

మీకు అధికారం అంటే బాగా ఇష్టం అనుకోండి మంత్రిగారు మీకు దేవుడిగా కనబడతారు, మీకు డబ్బు అంటే ఇష్టం అనుకోండి ధనవంతులు అందరూ దేవతలుగా కనబడతారు. అందరికీ అలా కనబడరు. నీలోపల వాసన లేకపోతే ఏమీలేదు. గాంధీగారికి ప్రధానమంత్రి పదవి గడ్డిపరకతో సమానము ఎందుచేతనంటే లోపల ఆయనకు ఆ వాసన లేదు. వారు చెడ్డవారు అంటాము అనుకోండి చెడ్డతనం మనలో ఉన్నట్లు గుర్తు. లోపల చెడుతనం ఉంది కాబట్టి బయట కనిపిస్తోంది. ధ్యానం ఎవరు చేస్తారు? అహంభావన

చేస్తుంది. ధ్యానంచేసి ధ్యానంచేసి అహంభావనను పోగొట్టుకోవటం ప్రత్యక్ష పద్ధతి. ఈధ్యానం చేసేవారు ఎవరు అని విచారణ చేసి వాడిని ప్రక్కకు పెట్టటం పరోక్ష పద్ధతి. అలాగ వెళ్ళినా జ్ఞానమే, ఇలాగ వెళ్ళినా జ్ఞానమే. నీ మనస్సుకు స్థిరత్వం లేకపోతే స్థిరమైన మనస్సు ఉన్నవారిని ఆశ్రయించు. వారి సహాయ సహకారములు నీకు అందుతాయి. అప్పుడు నీ మనస్సుకు స్థిరత్వం వస్తుంది. నీ లోపల ఉన్న ఆనందం తోటి, శాంతితోటి సృష్టిలో ఏ వస్తువు సమానం కాదు. మనం గోరుతో గిల్లే విషయాలను గొడ్డలితో నరుకుతున్నాము. ఎందుచేతనంటే మనకు సరియైన అవగాహన లేదు. అనారోగ్యం వచ్చినప్పుడు జాగ్రత్తగా ఉండటంకాదు, ఆరోగ్యంగా ఉన్నప్పుడే జాగ్రత్తగా ఉంటే అనారోగ్యం రాదు. నీవు కోటిరూపాయలు సంపాదించావు అనుకో నిన్ను ధనవంతుడు అంటారు. అది స్వప్న సంపద. ఇతరుల క్షేమంకోసం, సమాజ అభివృద్ధికోసం ధనం ఉపయోగిస్తే అది నిజమైనసంపద. నీ శరీరం మరణించాక నీ కూడా వచ్చే సంపద. నీ కోసం దాచుకొన్న సంపద నీకూడా రాదు. ఇతరుల క్షేమం కోసం ఉపయోగించిన సంపద నీకు అక్కరలేదు అని అనుకొన్నా అది నీ కూడా వచ్చేస్తుంది. అది నిజమైన భాగ్యం.

నీకు ఎక్కడైతే ఇష్టం ఉందో, ఎక్కడైతే ప్రీతి ఉందో అక్కడ నీ మనస్సును నిలబెడితే మనస్సుకు ఏకాగ్రత వచ్చేస్తుంది. నీకు యండగండిలో ఉన్న దేవుడి మీద ప్రేమ ఉంది అనుకో అక్కడే నీ మనస్సును నిలబెట్టు. అప్పుడు పునర్జన్మను తీసుకొనివచ్చే వాసనలను బలవంతంగా నెట్టనక్కరలేదు. వాటి అంతట అవే తొలగిపోతాయి. నీకు ఏ దేవుడయితే ఇష్టమో ఆ దేవుడిమీద ఉన్న ప్రేమను, భక్తిని కాపాడుకో. ఆయనమీదే తలంపు పెట్టుకో అప్పుడు అక్కరలేని తలంపులు తగ్గిపోతాయి. ఆయన మీదే ధ్యాస పెట్టుకొని అభ్యాసం చేయగా చేయగా నీధ్యాస ధ్యానంగా మారుతుంది. నీలో ఉన్న వాసనలు రానియ్యి కాని నీవు ఈశ్వరుడి మీద ధ్యాస విడిచిపెట్టవద్దు. మీలో ఉన్న వాసనలకు మీరే బలం ఇస్తున్నారు. బలం ఇవ్వకపోతే అవేపోతాయి. వాసనలకు బలం ఇచ్చేది మీరే వాటిని తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసేది మీరే. వాటికి బలం ఇవ్వకపోతే వాటి అంతట అవే ఎండిపోయి రాలిపోతాయి. నీ హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడు నూటికి నూరుపాళ్ళు సత్యం. బయట కనిపించే గొడవలు అన్నీ మనస్సు కల్పించినవే. నీ మాట, నీ ప్రవర్తన అసహజంగా ఉంటేదాని మీద దుమ్ము చల్లటం మానేసి నీ హృదయంలో ఉన్న నిజమీద దుమ్ము చల్లుతానంటావేమిటి? నీ దేహయాత్రలో సుఖం, దుఃఖం ఎదురుఅవ్వవచ్చు కాని వాసుదేవుడిని మిస్ అవ్వవద్దు. ఎందుచేతనంటే ఆయన నిజం, ఈ సుఖదుఃఖాలు అనిజం. వీటిని దృష్టిలో పెట్టుకొని వాసుదేవుడిని మర్చిపోవద్దు.

